7e JAARGe. № 113.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.- ℔ halfj. ƒ 12.- ℔ maand ƒ 2.-
„ Java. „ de. „ 30.- „ de. „ 15.-
„ Buitenbez. „ de. „ 36.- „ de. „ 18.-
„ Europa „ de. „ 50.-
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 21 DECEMBER 1859.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

EDEL EN ADEL,

(*Vervolg.*)

Hij moet een verbond met den duivel gesloten hebben, of hij is zoo rijk als een koning. Te vergeefsch zoek ik onder de edelen van de provincie; het moet de Hertog van Beaufort, gouverneur van Béarn, zijn, of wel...

— Wat kan ons den naam of den rang van onzen nieuwen buurman schelen, viel Hector hem met ongeduld in de rede. Wenschen wij dat hij hulpvaardig en gastvrij zij, broeder Jan! dit is voor ons thans van het meeste belang.

Zij maakten gerucht aan het hek.

Daar men op dit late uur zeker geene bezoeken meer wachtte, werd hun niet spoedig opengedaan. Terwijl de twee broeders in stilte stonden te wachten, zagen zij een man, gewikkeld in een kapmantel, vooral in gebruik onder de herders, de woning der dienstboden uitkomen. Jan riep hem.

— Hé, vriend! vroeg hij, hoe heet de meester van dit kasteel?—

De aldus toegesprokene bleef stil staan, doch antwoordde niet dadelijk, hij scheen moeite te doen om in de duisternis de trekken der vreemdelingen optenemen. Jan herhaalde zijne vraag.

— Mijnheer de la Brottière, antwoordde eindelijk de man met den mantel.

— La Brottière! Parbleu! het is voor de eerste keer dat ik dien naam hoor noemen, niettegenstaande ik al de adellijke families van de provincie ken. En zijne goederen, welken naam dragen die?—

— Nouveau-Castillac.

— Het nieuwe... Hoort gij dat, mijnheer? hernam Jan, zich tot zijnen broeder wendende; men heeft zich wel gehaast om bezit van onzen naam te nemen; en Morbleu! als gij mij gelooven wilt....

— Bedaard! bedaard! heer Jan! zeide Hector op een verwijtenden toon; het is thans het oogenblik niet om aan dergelijke zaken te denken.

Tot nu toe had zich de oplettendheid van den man met den mantel alleen bij den jongsten der broeders bepaald, doch toen de oudste het woord had genomen, rigtten zich de blikken van den herder angstvallig op hem.

— Goede, heilige maagd! riep hij eensklaps, zij zijn het! zij komen! zij....

Als een waanzinnige liep hij het huis in.

Hector had zijne stem herkend.

— Het is Marc! riep hij buiten zich zelven, het is Marc zelf! God zij geloofd! Wanneer Marc nog leeft, dan is ook mijne zuster gered.

Hij riep den grijsaard, doch deze was verdwenen. Hector wierp zich tegen het hek, alsof hij de zware ijzeren staven konde stuk breken.

— Zij leeft; riep hij, nu Marc hier is, bevindt zij zich misschien hier ook. Bij alle duivels, doe open! — Broeder Jan! help mij om deze helsche poort open te breken!

Jan toonde zich meer kalm.

— Het is Marc, zeide hij, ik heb hem herkend, doch trek daaruit niet zoo spoedig de gevolgtrekking, dat onze zuster gered is; het tegendeel te moeten hooren zou u te zeer bedroeven. Indien die man zoo getrouw was als gij denkt, zou hij dan de hoede over onze kudden hebben overgelaten aan een dom kind, om hier een rijken meester te komen dienen? Hebt gij daarbij niet opgemerkt, dat hij bang voor ons scheen te zijn?

Deze opmerkingen maakten Hector nog ongeduldiger; zonder ophouden roepende, trok hij aan de schelketting.

Eene buitengewone drukte scheen binnen in het huis te heerschen; met drift liepen personen voorbij de vensters, en de stemmen drongen tot de bezoekers, buiten den voorhof, door. Eindelijk ging de groote deur open, twee prachtig gekleedde lakkeijen, met flambouwen in de hand, kwamen naar het hek. Zij werden gevolgd door een jong mensch, rijk gekleed, en met een edel voorkomen, welke den heer des huizes den verm.oeden. In haast, zonder hoed of degen, kwam hij aanloopen om de reizigers te ontvangen.

SOERABAYA, met deszelfs **Rondhouten, Staand** en **Loopend Tuig, één stel Zeilen** en **twee Zware Ankers** elk met **45 Vadem Ketting.**

EN DAARNA AFZONDERLIJK DESZELFS

INVENTARIS

zijnde daags te voren in genoemde pakhuizen voor een iegelijk te bezigtigen.

De Agent van de factorij der Nederl. Handel Maatschappij,

(1656) J. L. VAN GENNEP.

VENDUTIE.

van onderstaande goederen,

den 27 en 28sten December e. k.

Aan de pakhuizen van de ondergeteekenden.

5 geslagen ijzeren **Stoomfiltreer-bakken** met dubbele **Zakken** en **Metaalbottels**, compleet, zeer geschikt voor het zuiveren van schuim rietsap. — *hoog* 6 *voet* 6 *duim*, *breed* 3 „ 6 „, *diep* 2 „ 8 „

852 stuks gegoten **Yzeren gooten.** — *lang* 6 *voet*, *breed* 6 *duim*, *diep* 4½ „

2 gegoten **IJzeren Suiker-pannen.**
1 nieuw en **Compleet stel blaasinstrumenten** voor **hoornmuziek.**
Engelsche reiswagens.
Rond, vierkant, staaf en **blad-ijzer.**
Kopergaas en **perforated koper** voor **Centrifuges.**
Koperen kranen. / **Geslagen ijzeren pijpen.** — *voor Stoom.*
IJzeren schroefbouten van verschillende dimensiën.
Djattie houtwerken.
Linnen zakken.
en diverse andere goederen.

PASOEROEAN, 12 *December*, 1859. W. MAJOR & CO. (1626)

VENDUTIE WEGENS VERTREK

Op Donderdag den 29sten December a. s.

Ten huize van den Heer Mr. HORST.

Te Jotangan,

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Van MEUBELEN, LAMPEN, SPIEGELS, SCHILDERIJEN en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt. (1668)

De vroeger, in het *Bataviasch Handelsblad* en *Java Bode*, geannonceerde verkoop der arakstokerij te GENDING, Residentie PROBOLINGO, is alsnu bepaald op *Donderdag den 29sten dezer*, ten tien uur 's morgens op genoemd établissement plaats te zullen hebben,

PASOEROEAN, 12 *December* 1859,

(1625) W. MAJOR & CO.

VERKOOP BIJ INSCHRIJVING.

Van EEN ERF, bebouwd met EEN STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS, gelegen in de kampong *Temengoengan*, verponding nummer achttien, thans bewoond door den advocaat Mr. W. H. 's JACOB.

Het perceel wordt verkocht in den staat, waarin het zich thans bevindt en zonder eenige vrijwaring. De eigenaar reserveert zich het regt om hetzelve al of niet aan den hoogsten inschrijver te gunnen.

Inschrijvings billetten kunnen worden ingediend tot *Vrijdag den 30sten December e. k.* des voormiddags ten elf ure, ten kantore van den ondergeteekende, op welk tijdstip de opening zal plaats hebben.

Nadere inlichtingen te bekomen bij den Heer J. H. MUNTER.

(1618) T. A. KLINKHAMER. *Waarn. Notaris.*

VERKOOP VAN EEN SCHIP.

De geannonceerden verkoop van den **ROMP**, van het Nederlandsche Ind. Fregatschip **FULKUS SO-OOT** en daarna van deszelfs **INVENTARIS** zal alsnu plaats hebben

op Zaturdag den 31sten December a. s.,

in een der pakhuizen van de Heeren HILL BROEKMAN & Co aan den *Kalimaas.*

De aan wal gebragte Inventaris zal daags te voren te bezigtigen zijn.

(1667) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

STOOMGELEGENHEID.

Naar BATAVIA via SAMARANG.

Gedurende de maand *December*, zal elke Zondag zijnde den 4den 11den 18den en 25sten een der stoomschepen van den ondergeteekende naar bovengenoemde plaatsen vertrekken.

(1546) **W. CORES DE VRIES.**

HET STOOMSCHIP PALEMBANG.

KAPT. KULLER.

Vertrekt naar BATAVIA via SAMARANG op den 25sten a. s. Adres bij

(1666) **W. CORES DE VRIES.**

HET VERTREK

DER STOOMBOOT OENARANG,

KAPITEIN S. VAN HULSTIJN,

gedurende deze maand is bepaald als volgt:

Van BATAVIA naar SAMARANG en SOERABAYA........ 18.
„ SAMARANG „ SOERABAYA........ 21.
„ SOERABAYA „ SAMARANG en BATAVIA........ 25.
„ SAMARANG „ BATAVIA........ 27.

Informatien te bekomen bij

De Agenten,

(1547) ADAM & CO.

VENDUTIE.

Op Vrijdag den 30sten December a. s.

In de pakhuizen van de Heeren ADAM & CO.

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Van Diverse goederen, ter sluiting van rekening, als:

1700. Blikken diverse Eng. Provisien.
500. dito Sardijntjes.
50. kisten à 4 doz. Roode Wijn.
Cijder of **Appelwijn.**
Champagne op heele en halve fleschen.

Engelsche Wagen en **Bendie Tuigen.**
Waarlooze Wagen en **Bendie Strengen.**
Wagen en **Bendie Lantaarns.**
Schapen Vachten.
Eng. Wagen- Veeren met **Assen** en **Bussen** compleet.
Kapleder.
Pedatie Assen.

Fraaije IJzeren Ledikanten.
Amerikaansche Klokken loopende 8 dagen.
Engelsche Tafelmessen van Superieure kwaliteit.
Pennemessen en **Scharen.**
Engelsche Beursloten.

Fraaije Goudwerken.

Engelsche en **Fransche Modewaren.**
Scotch Plaids

Mail-Koffers.
Kamferhouten Kisten.

Gekookte en ongekookte Lijnolie.
Terpentijn.
Loodwit.
Vilt voor daken.

Japansche Zakkie.
Bengaalsche Zeep.
Porceleinen Bloempotten.
Engelsche Kroon-Lampen van Superieure kwaliteit.
Katoenen Borstrokken, Onderbroeken, Kousen en **Sokken.**
Drill voor pantalons.
Russisch Zeildoek en **onderscheiden Katoenen goederen.**

(1648)

De ondergeteekende geeft kennis dat hij benoemd is tot **LOODS-LEERLING.**

(1664) **JAN SMIT.**

H. PETERSON

SCHEEPSLEVERANCIER

TE

BANJOEWANGIE.

Recommandeert zich aan Heeren Gezagvoerders, voor de levering van Scheepsbenoodigdheden en belooft eene civiele en prompte bediening. (1639)

EEN ERF, met het daarop staande STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS en bijgebouwen, gelegen in de kampong *To Paten*, thans bewoond door den Heer F. W. SPANGENBERG te bevragen bij

(1659) **C. F. DAMWIJK.**

Op zijn gezigt hield Hector op met schreeuwen, hij scheen beschaamd te zijn van aldus zijne driften den teugel te hebben gevierd.

— Broeder Jan! vroeg hij gezwind, kent gij dien edelman?

— Neen, mijnheer! ik heb hem nooit gezien.

Deze woorden waren nauwelijks uitgesproken, toen de heer des huizes voor hen stond. Daar de bedienden het hek niet spoedig genoeg openden, hielp hij zelf den zwaren grendel wegschuiven, daarna groette hij de vreemdelingen zeer beleefd:—

„Komt binnen, mijne heeren! zeide hij, en zijt welkom. Op het nieuwe zoowel als op het oude Castillac hebt gij regt om met genegenheid en eerbied te worden ontvangen.

De beide broeders waren getroffen door eenen zoo vriendelijken ontvangst, waarvan zij de oorzaak niet konden begrijpen. Terwijl mijnheer de la Brottiére hen naar binnen geleidde, maakte Hector eenige excuses wegens de luidruchtige wijze waarop zij zich een oogenblik te voren hadden aangediend.

— Gij hebt mij geene verschooning te vragen, mijnheer de Castillac! viel de gastheer hem eenigzins bewogen in de rede; ik ken uwe ongelukken, ik weet aan welk edel gevoel deze drift moet worden toegeschreven. Maar treed binnen, bid ik u; misschien zult gij hier vertroostingen vinden waarop gij niet meer rekendet.

Daarna geleidde hij hen in een prachtig salon, door zilveren lampen schitterend verlicht. De knechten boden stoelen aan, en verwijderden zich daarna op een teeken van hunnen meester. Jan plaatste zich dadelijk in een vergulde fauteuil, en liet zijne blikken in de rondte waren; Hector echter weigerde te zitten, niettegenstaande mijnheer de la Brottiére hem daartoe herhaalde malen uitnoodigde.

— Mijnheer! zeide hij, ik ben doordrongen van erkentenis voor uwen verpligtenden ontvangst; dewijl gij onze ongelukken kent, zult gij ons ongetwijfeld niet ten kwade duiden, dat wij ons uitsluitend daarmede bezig houden. Heb dus de goedheid om hier dadelijk bij mij te doen komen, mijn oude dienaar Marc Pitou, dien wij uw huis hebben zien binnentreden; hij alleen kan ons die inlichtingen geven waarvoor ik alles wat ik in de wereld bezit, veil heb.

Ja, Ja! riep Jan, de schoft verbergt zich, maar hij moet ons rekenschap geven van het in hem gestelde vertrouwen.

— Marc heeft zich niets te verwijten, mijne heeren! gij zult daar weldra het bewijs van hebben. Maar waarvoor hebt gij dezen armen man noodig? De door u verlangde inlichtingen kan ik even goed geven als hij.

— Gij Mijnheer? vroeg Hector. Kunt gij ons dan iets mededeelen omtrent den zoo treurigen dood onzer zuster?

— Haar dood!— En wie heeft u gezegd, mijnheer! dat zij dood is?

— Groote God! zou het mogelijk zijn?—

— Zij leeft, mijne heeren! Zij is welvarende en gelukkig, zonder twijfel zult gij haar weldra terug zien.

Op het hooren van deze zoo stellige verzekering, wankelde Hector, de vreugde vond hem minder sterk dan de smart. Zijn broeder liep toe om hem te ondersteunen; hun welwillende gastheer had de oogen vol tranen.

— Men heeft ons dus bedrogen?— riep Jan; Valérie is dus niet levend begraven geworden in het oude kasteel?

— Dat is zij wel, doch onmiddellijk werden alle middelen in het werk gesteld, om haar te redden. Gedurende drie dagen zijn meer dan honderd werklieden, onder de leiding van eenen bekwamen Ingenieur, aan het werk geweest, van het zand wegteruimen. Toen men eindelijk in den toren kwam, scheen het arme jonge meisje dood te zijn; Marc zelf, hoe sterk ook, was op het punt om, bij gebrek aan lucht, te stikken. Doch dank zij de hun gewijdde zorgen, beiden keerden tot het leven terug.

(*Wordt vervolgd.*)

BENOEMINGEN, BESLUITEN, enz.

JAVASCHE COURANT

van den 17*den December* 1859 N°. 101.

Civiel Departement.

BIJ DE SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS IN DE RESIDENTIE MADURA.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens vertrek, het lid P. C. Hoolboom, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot lid, F. Bovens, eerste luitenant der kavallerie en instructeur van het corps barissan in de afdeeling Madura.

Tot notaris te Padang, de candidaat notaris H. Calicher.

BIJ DE BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN.

BEVORDERD:

Tot opzigter der eerste klasse, de opzigter der tweede klasse W. P. Brandes, thans tweede teekenaar bij het eerste bureau van de directie der burgerlijke openbare werken; met bepaling dat hij in zijnen nieuwen rang dienst zal doen als eerste teekenaar bij voormeld bureau en als zoodanig gevestigd blijft te Batavia.

Tot opzigter der tweede klasse, de opzigter der derde klasse P. H. Orth, met bepaling dat hij gevestigd blijft ter hoofdplaats Cheribon.

OVERGEPLAATST:

Van Neira (Banda) naar de hoofdplaats Soerabaija, de opzigter der tweede klasse J. A. Hahné.

GESTELD:

Tot beschikking van den directeur der kultures, de ambtenaar der eerste klasse voor de dienst in Nederlandsch-Indie mr. J. H. van Lennep, thans werkzaam gesteld bij den officier van justitie te Batavia.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Consul-Generaal van Frankrijk in Ned. Indie.

IS BENOEMD:

Tot zijnen consulairen agent te Cheribon, de heer L. A. Saportas.

Militair Departement.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den kapitein der Infanterie jhr. J. S. van de Poll.

GEPLAATST:

BIJ DE MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST.

Bij het garnizoen te Tandjong (Lampongsche Districten), de officier van gezondheid der derde klasse J. H. Bruijnis, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

BEKENDMAKING.

De Raad van directeuren brengt, ten vervolge op zijne bekendmaking van den 20sten October jl., opgenomen in no. 85 en volgende van de *Javasche Courant,* ter kennis van belanghebbenden, dat het daarbij bedoelde examen eenen aanvang zal nemen op Maandag den 19den dezer, des voormiddags te $8^1/_2$ uren.

De ambtenaren, wier aanvrage om toelating tot voormeld examen niet is afgewezen, worden uitgenoodigd zich vóór den bepaalden tijd ter aangewezene plaats te vervoegen.

De Raad van Directeuren,
G. H. UHLENBECK, *president.*
Ter ordonnancie van denzelve,
LUTJENS, *tijdl. sekretaris.*

BATAVIA, *den* 15*den Dec.* 1859.

TELEGRAPHIE,

in NEDERLANDSCH INDIE.

Wrijving van gedachten leidt tot ontwikkeling.

In de dagen der oudheid waren de middelen van gemeenschap tusschen de verschillende volken zóó gebrekkig dat, hoezeer de zucht tot ontwikkeling bij velen zich sterk deed gevoelen, de vooruitgang bij elk afzonderlijk volk plaats had in eene geheel eigenaardige rigting, die zich in sommige onderdeelen kon wijzigen naar plaatselijke omstandigheden, maar toch immer de tijpe behield van deszelfs eerste onderscheidende kenteekenen.

En zoo ontstonden wat men zou kunnen noemen de onderscheidene resultaten van zoovele zelfstandig uitgewerkte pogingen om tot kennis en beschaving te geraken.— De oud Indiers, de Egijptenaren, de Germanen de Celten, de Amerikaansche volksstammen en zoo vele anderen, waren in zeden en gewoonten zoowel als in hunne denkbeelden omtrent hoogere belangen zoo ten eenemale verschillend, dat ter zelfder ure dat den Moloch des Phoeniciers zijne tallooze menschenoffers op de gruwzaamste wijze werden toegebragt, de edele aanhanger van Zoroasters leerstellingen zijne geheel tegenovergestelde denkbeelden met de innigste liefde bleef aankleven. En toch was de ruimte-afstand die hen scheidde zeer gering.

De verkeerde voorstellingen van enthousiast-oudheidkundigen mogen, — sommigen op de Indiers, anderen op de Egijptenaren, — wijzen, als de verbreiders hunner beschaving, de bewijzen zijn dáár dat, zoo zij al door hunne meerdere énergie zich in de gelegenheid stelden om enkele kunsten en onderdeelen van wetenschap aan andere volken mede te deelen, zij echter niet de minste invloed hebben uitgeoefend op de zedekunde noch op de rigting van denken van de volken waarmede zij zich in aanraking stelden.

De uitslag van de eerste periode in de geschiedenis van der menschen ontwikkeling was dan ook het aanwezen van een aantal geheel verschillende stelsels van staat- en zedekunde, die elk voor zich tot op eene zekere hoogte waren ontwikkeld, en bleef het de taak van latere geslachten, toen het toenemend onderling verkeer, beter en juister oordeel schiep, om zich te ontdoen van der ouden vooroordeelen, ten einde, met het oog op de geschiedenis van andere volken, den lijn te leeren trekken tusschen het goede en het niet goede.— Kan men deze tweede periode niet geëindigd rekenen alvorens die moeijelijke les door allen is geleerd, dan zal er nog tal van eeuwen moeten verloopen eer het menschdom het zoover zal gebragt hebben, en niemand kan zeggen of niet de onkunde, die elk nieuw acteur op het wereldtooneel medebrengt, eenen eeuwigdurenden hinderpaal zal zijn om hier tot zulk eene uitkomst te geraken. De kennis van die toekomst is ons echter geenszins noodig als leiddraad voor wat ons te doen staat. De geschiedenis van het lang verleden en die van den huidigen dag zijn voldoende, voor hem die het wil opmerken, hoe de vooruitgang in beschaving met verwonderlijke juistheid gelijken tred heeft gehouden met de vooruitgang in de middelen tot onderling verkeer, en, zoo in de dagen van vóór het begin onzer jaartelling den terugblik over minstens een honderdjarig tijdvak moest gaan om eenige merkbare vooruitgang te zien, thans volgen zich de belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de ontwikkeling des menschdoms, met zulk eene snelheid op, dat dikwerf de tijds-afstand tusschen den eersten en laatsten dag eenszelfden jaars eene veel grootere schrede in het streven naar vooruitgang omvat, dan in de middeneeuwen een vijftigtal jaren, of in de hooge oudheid eene eeuw deed.

Bovenal zijn het de laatste zeventig jaren, die tallooze schitterende bladzijden vullen in het geschiedboek van de ontwikkeling des menschdoms. Voor zeventig jaren geleden ontdekte Doctor Galvano de contactsélectriciteit en nadat de wetenschap eenige eerste schreden had gedaan op het nieuw-geöpende veld, werd de natuurkracht, die in vroeger eeuwen slechts als goed tot kinderspel was geacht geworden, op het onverwachtst het onderwerp van navorschingen die leidden tot zulke ontwerpen als waarvan der menschen denkenskracht duizelde. Naauwelijks was het stelsel van communicatie-wegen te land verbeterd, toen reeds de stoom als eene nieuwe beweegkracht werd aangewend om de vaart op de kleine wateren onafhankelijk te maken van den wind, en kort daarna zag men, met ongeloovige verbazing, tegen het denkbeeld op van door stoom gedreven wordende wagens. En toch kwam het een na het andere tot stand, en de natien ontwikkelden zich onderling al meer en meer, want de afstand die hen scheidde was veel kleiner geworden en de landen waar de wetenschap in hooge achting stond, hadden de eer van de daarstelling dier nieuwe rigtingen, en tevens het voordeel van het eerste genot van dezelve. Zelfzucht kon vroeger tal van valsche stellingen als een volmaakt geheel doen doorgaan, maar toen de personsverplaatsing zooveel gemakkelijker werd ving de massa aan met de verschillende stelsels van zeden, gewoonten, wetten en wat dies meer zij, aan elkander te toetsen: de massa kreeg helderder inzigt, en de zelfzucht kon geen sluijer meer vinden om hare *inconséquenties* te bedekken.

Dit was het wat de menigte gevoelde, al was het dan ook dat bij verre niet allen het begrepen, en kon zich dus geen gunstiger oogenblik voordoen om de électrische telegraphie, in geregeld plan gebragt, voor te stellen. De staathuishoudkunde was zeer voorzigtig, maar moest wel spoedig erkennen dat het nut der ontdekking in de voorgestelde toepassing onberekenbaar was, en op den huidigen dag is er slechts een van de vijf werelddeelen dat niet geheel of gedeeltelijk in de telegrafische verbinding deelt, die het gevolg is geworden van Dr. Galvano's toevallige ontdekking.

Het westelijk gedeelte van Europa, waar de reeks van natuurkundige waarheden waarop de wetenschap der telegraphie is gegrond, was uitgevonden, het westelijk Europa was het eerste in het genot van telegraaflijnen die der staatkunde, den handel, der wetenschap, der zedelijke ontwikkeling de grootste diensten bewezen. Maar de belangen van die volken strekten zich verder uit dan de grenzen van hun land — Frankrijk stelde zich door onderzeesche lijnen in telegrafische gemeenschap met deszelfs bezittingen in Afrika; Engeland poogde hetzelfde te doen met betrekking tot deszelfs Aziatische bezittingen, maar bragt het tot heden nog slechts tot eene gedeeltelijke uitvoering van dat plan, terwijl Nederland zich eerst vergenoegde met Java's oostelijke en westelijke uiteinden telegrafisch te verbinden, en van die lijn eenige bijlijnen in zuidelijke rigting te doen uitgaan, ten einde daarna al spoedig de, dezer laatste dagen gelegde, lijn tusschen Java en Singapore tot stand te bregen.

En hier komen wij aan het doel van ons schrijven bij de vraag, — *Met welk doel werd deze lijn tusschen Java en Singapore gelegd, en zal zij aan dat doel beantwoorden?*

(*Wordt vervolgd.*)

NEDERLAND.

— Men leest in het *Frankfurter Jurnal:* „Sedert dertig jaren „heeft men zich in Duitschland alle mogelijke moeite ge„geven om de Nederlanders uit te maken voor bedervers „van den Rijnhandel en van de Rijnscheepvaart. Hoe de „tijden veranderd zijn! Tegenwoordig tracht Nederland, te„ruggekomen van vroegere dwalingen, op alle mogelijke wij„zen den handelswegen effen en gemakkelijk maken, en zijn „het nu daarentegen de Midden-Rijnstaten, voornamelijk „Nassau en Hessen, die aan de midden-eeuwsche regten nog „kracht willen toekennen en en de natuurlijke handelswe„gen beperken door hooge tollen. Gelukkig loopt echter „het gerucht, dat de andere Rijnstaten die handelwijze niet „langer willen dulden en dat zij represailles zullen nemen, „wanneer die Staten volhouden tollen te bestendigen die de „scheepvaart te gronde rigten.

Bij de mededeeling van het bovenstaande wordt ons uit Mannheim gemeld, dat de nieuw benoemde consul-generaal en gevolmagtigde der Rijnscheepvaart van Nederland, Jhr. E. Testa, de gelegenheid der onderhandelingen over den bouw eener vaste brug over den Rijn bij Mainz heeft aangegrepen, om van Hessen nog meer te eischen dan te vragen, de afschaffing van alle bruggengelden op de Rijnbruggen, een voorstel, dat sedert 1856 aanhangig was, maar dat altijd schipbreuk had geleden op de weigering van Hessen. In dezen zijnen eisch is Jhr. Testa volkomen geslaagd, zoodat met 1°. April 1861 al die bruggegelden voor goed vervallen.

Ook de zaak der Rijn-octrooijen heeft genoemde consul-generaal ijverig in het belang van Nederland behartigd, maar deze zaak behoort tot den werkkring van de gevolmagtigden van het tolverbond.

Het is een nieuw bewijs van hoe groot gewigt het is, om bekwame en krachtige mannen in het buitenland te hebben, tot behartiging onzer belangen.

ITALIE.

Volgens tijdingen uit Rome van 11 dezer, is de Sardinische gezant, de graaf Della Minerva, ll. Zondag vertrokken. Hij reisde af te midden van eene aanzienlijke volksmenigte, die een diep stilzwijgen in acht nam, terwijl den graaf door een aantal personen een vaarwel werd toegewenkt. De geheele Pauselijke en Fransche gendarmerie was op de been.

De hertog van Grammont heeft eene audientie bij den Paus gehad op Castel Gondolfo en ll. Zondag met Z. H. den Paus en kardinaal Antonelli het middagmaal gebruikt. De Paus vertrekt Donderdag naar Porto d'Anzio.

— Uit Napels wordt het gerucht tegengesproken, dat het Napelsche leger, in overeenstemming opererende met het Pausselijke leger en dat van den hertog van Modena, de Romagna moet binnendringen. men verzekert, dat het Napelsche observatie-corps alleen in last heeft de grenzen van het koningrijk der Beide Sicilien tegen de pogingen der omwentelingsgezinden te verdedigen.

DUITSCHLAND.

— In een der voornaamste Weener dagbladen vindt men eene beschouwing van den toestand van Oostenrijk waarin onder anderen het volgende wordt gelezen: „De grootste moeijelijkheden ontmoeten onze staatslieden in het financieel beheer. In de begrooting voor het jaar 1849 wordt voor het rentebedrag der openbare schuld uitgetrokken een cijfer van 40 millioen fl..: nu tien jaren is dit bedrag geklommen tot 100 millioen fl. en in het eerstvolgende jaar zal de rentebetaling nog grooter som vorderen, dewijl ongetwijfeld weder eene nieuwe leening zal gesloten moeten worden, ten einde op die wijze het bedrag der in omloop zijnde bankbilletten te kunnen verminderen. Door verhooging der directe belastingen kunnen de inkomsten der schatkist niet worden verbeterd, daar deze niet verder opgedreven mogen worden. De regering koestert integendeel het voornemen daarin eenige vermindering tot stand te brengen. Evenmin laat zich eene vermeerdering der inkomsten door verhooging der indirecte belastingen bewerkstelligen. Andere middelen zullen derhalve ter hand moeten genomen worden, om in de financiele behoeften der schatkist te voorzien.

— Men meldt uit Pesth, dat op 5 en 6 dezer te Oedenburg de synode der Protestantsche kerk is vergaderd geweest. Aldaar is een adres aan den Keizer gerigt, waarbij wordt verzocht het patent van 1 Sept., regelende den toestand der Protestanten, op te heffen; opdat eene wet zou kunnen worden uitgevaardigd, onder welker bescherming de Protestanten in Hongarije eene betere toekomst kunnen te gemoet gaan.

— In diplomatieke kringen verneemt men, dat reeds voor eenigen tijd door het Oostenrijksche kabinet eene vertrouwelijke mededeeling is gedaan aan de verschillende Duitsche regeringen, waarin op de noodzakelijkheid wordt aangedrongen om de pogingen der nationale vereeniging met kracht tegen te gaan. Door de Zuid-Duitsche regeringen is daarop reeds geantwoord. De strekking van dit antwoord moet zijn, dat de bedoelde regeringen geheel doordrongen zijn van het besef, dat die beweging, zoodra zij slechts eenigermate de perken door de wet gesteld overschrijdt, met kracht moet worden tegengegaan, maar dat zij tevens van oordeel zijn, dat het nadeelig te achten is, nu reeds middelen tot dat einde in het werk te stellen, want niets is regtmatiger dan het uiten van wenschen, tot verandering van den staat van zaken, welke men ongunstig acht, al is het ook dat het, gelijk hier het geval is, de bonds-constitutie betreft.

RUSLAND.

— Men meldt uit Petersburg, dat Keizer Alexander aan 100 Mennoniten huisgezinnen uit Pruisen verlof heeft gegeven, om zich op het grondgebied van Stavropol aan de Wolga te vestigen.

Nog wordt van daar gemeld, dat door schrijvers en geletterden in die hoofdstad gevestigd, eene vereeniging is tot stand gebragt, welke zich ten doel stelt het verzamelen van gelden, ten einde weduwen en weezen van letterkundigen, en hulpbehoevende en bejaarde schrijvers de noodige ondersteuning te verschaffen. Tevens heeft deze vereeniging nog een ander doel. Dewijl de deelneming onder de beschaafdste klassen zeer algemeen is en er derhalve hoop bestaat, dat de bijeengebragte gelden zeer aanzienlijk zullen zijn, zal zij de uitgaaf van wetenschappelijke werken ondersteunen en andere doeleinden bevorderen, welke op de verbreiding van nuttige kennis gunstig kunnen werken.

DE NORMANBIJ-PERUZZI-STRIJD EN DE TOEKOMST VAN TOSKANE.

— De Correspondentie gevoerd tusschen Lord Normanbij en den heer Peruzzi heeft te Florence, alwaar men goed schijnt ingeligt te zijn, nog al belangstelling ontmoet. De oogenblikkelijke uitkomst van de kwestie is de vraag of de gewezen Groot-Hertog het bombardement van Florence onder de mogelijkheden heeft beschouwd. Nu hebben wij de gegrondste reden om te mogen aannemen dat zoo iets nimmer het doel is geweest; de geheele omvang de verdedigingsmaatregelen op sommige vestingen, was alleen met het oog op eene mogelijke revolutionnaire beweging van het graauw. Lord Normanbij heeft zich ten volle geregtvaardigd toen hij zeide dat wanneer de geheime geschiedenis der onderhandelingen, welke de vlugt van den Groot Hertog voorafgingen bekend zullen zijn, men dan een beloop van dubbelhartigheid en laagheid zal ontdekken, waarvan de vele revolutionaire overleveringen den wederga niet zullen aanbieden.

Wij zijn geene verdedigers van de vorige regering van Toskane. Op eene uitzondering na is het toskaansche volk een van de gemakkelijkste van Europa om te regeren; geen meer gemakkelijke staatkunde dan de hunne, en toch scheen de regering het er bijna op toeteleggen om alle klassen, van den adel- tot den burgerstand, van zich te vervreemden. Het geheele regeringstelsel was in negative hoedanigheden uitgedrukt. Gestrengheid bestond er niet en daardoor weinig beteugeling, doch daarentegen een algeheel gemis van hetgeen voor de ontwikkeling van een volk vereischt wordt, voor den vooruitgang in hun stoffelijk welvaren en den landbouw. De belasting werd niet betaald en voor de openbare liefdadigheid had men volstrekt niets over, de onverdraagzaamheid van priesterlijken invloed werd zooveel mogelijk in de hand gewerkt. Bij al die gebreken hoorde men echter niet van die willekeurige gevangennemingen en verbanningen zooals te Napels, noch van de zoo ijsselijke bestraffingen en verbeurdverklaringen als te Modena. De regering van Toskane was die van een milden doch zwakken vorst, welke, al de misstappen zijner regering wijtende aan de toegestane inwilligingen, besloten had om in den vervolge alles te weigeren. Lord Normanbij beroept zich op het karakter van den Vorst als de beste tegenspraak voor het voorgeven van een bombardement, welks geheele beteekenis zou ontleend zijn aan des Hertogs daden. Zijn vast voornemen in 1849 om niet dan bij het uiterste het bloed van zijn volk te doen stroomen, werd hem door dien opstand voorgeschreven. De Generaal Logier had order om het volk afteschrikken doch niet om er op te vuren; wanneer nu in 1849 de gevoelens van den Groot-Hertog aldus waren, zou hij dan in 1859 bevel kunnen geven om zijn eigen hoofdstad te bombarderen. Dat het algemeen gevoelen zoo tegen hem zou worden was te verwachten. Het volk wilde dat hun Vorst zich niet zoude inlaten met den oorlog van Oostenrijk noch met de worstelingen van Piemont, en aan dien wensch had hij gehoor moeten geven. De Toskanen beminnen den oorlog evenmin als de Chinezen. De gebeurtenis bij de opening van het militaire plan, in tegenwoordigheid van den Hertog en zijn staf, was van te voren zoo bepaald, om de regerende familie te beleedigen. Het is opmerkelijk dat die gebeurtenis eerst na de vlugt van den Groot Hertog publiek werd, en dat men zich twee dagen te vergeefs vermoeid heeft om den Groot-Hertog overtehalen tot eene abdicatie ten gunste van zijnen zoon, de eenige van de prinsen welke tegenwoordig was toen het plan van het bombardement openbaar werd gemaakt. Is dit waar, dan hebben zij dus dien prins tot Vorst willen verkiezen, welke aan den maatregel in kwestie zijne toestemming gaf. De Fusionnisten hebben hun spel niet gewonnen. De grootste ontevredenen hadden invloed in alle distrikten waar de Groot-Hertog om de een of andere reden populair was, bij de landlieden werd de argwaan opgewekt door een gerucht dat eene groote politiemagt door het geheele land zou worden verspreid om een waakzaam oog te houden en het volk bevreesd te maken. Een ding is zeker dat Toskane niet langer onder den tegenwoordigen regeringsvorm kan blijven zonder in een staat van wanorde en regeringloosheid te vervallen.

Florence in al zijne uitbundige vreugde over het verlies van zijne nationale onafhankelijkheid en in het schitterende vooruitzigt om van den rang van hoofdstad aftedalen tot die van provincie-stad, is wezenlijk minder schitterend dan het zich verbeeldt. De Engelsche, Fransche, Pruissische, Oostenrijksche en Sardinische afgevaardigden hebben zich verwijderd; alle bedrijf staat stil, velen van de eerste kooplieden zijn bankroet, en eene algeheele zwaarmoedigheid welke zich van buiten doet gevoelen evenaart de moeijelijkste oogenblikken van een nationaal ongeluk.

Elke uitkomst uit deze martelende verwachting zal als eene gift worden beschouwd. Wacht keizer Napoleon misschien op de mogelijke gebeurtenis dat het uur aan zal breken waarop Jerome Napoleon zal komen om hen te bevrijden?

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Van
December.	20	Ned. Ind.	Fulkus Seroer	Sech Alie Bagawie	Batavia.
„	21	„ „	Stoomschip Palembang	Kuller	Samarang.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
December.	21	Gouvernement schroef schoener	Java	H. F. Bernoster	Badjoa via Makassar.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Pruissische	Dolphin	Klein	Nederland	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Macasser	Rip	„	„ „ „ „
„	Copernicus	Visser	„	„ „ „ „
Zweedsche	Constance	Soderberg	„	„ „ „ „
Sardinische	Lijdia	Bazano	„	„ „ „ „
Hamburgsche	Herschel	Hanschild	Onbepaald	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Amerikaansche	Witch	Hultman	Boston	„ „ „ „ „
Hamburgsche	La Rochelle	S. Meijer	Cork	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Ellen	Wentholt	In reparatie	B. Kopersmit & Co.
Nederlandsche	Eensgezindheid	Flik	Zonder	„ „ „ „
„	Eclipse	C. J. Doeksen	Amsterdam	„ „ „ „
„	Delftshaven	Schaap	Nederland	„ „ „ „
„	Dorothea Henriette	D. Smit	Holland	B. J. van Eck & Co.
„	Cornelia	de Vries	Nederland	E. Ten Brinck & Co.
„	Almelo	R. P. Tjebbes	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
„	Stad Assen	H. J. Haverbult	Nederland	„ „ „
Engelsche	Henrij Winch	A. Griffin	Balie	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Agatha en Maria	W. B. van Zijp	In reparatie	P. Kervel & Co.
„	Batavier	A. de Voogd v. d. Straaten	Nederland	J. F. van Leeuwen & Co.

Aangekomen Passagiers.

Met het stoomschip *Palembang*, de heer Coldenhoff.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Zijner Majesteits wachtschip Batavia

OORLOGSCHEPEN
Suriname,
Groningen,
Princes Amelia,
Madura,
Gouvernements Schroef Schoener Java;

DE SCHEPEN
Herschel,
Alfulck,
Christina Helena,
Fulkus So-oot,
Fathool Mobarak,
Delphin,
Cornelia,
Constance;
La Rochelle,
Faildul Mobarak,
Aloosmanie,
Eclipse;

DE STOOMSCHEPEN
Koningin der Nederlanden;

DE BARKEN
Fatal Ma-an,
Naim Balgijer,
Meteor,
Abbool Hassim,
Witch,
Dorothea Henriette,
Ellen,
Joedul Barie,
Fathol Madjiet,
Macasser,
Pictura,
Assad Dulla,
Copernicus,
Agatha en Maria,
Oosterling,
Lidia,
Eensgezindheid,
Henry Winch,
Fathool wadoet,
Batavia,
Fathool Barie,
Almelo;

DE BRIKKEN
Risgil Hair,
Talsam,
Banda Balhair,
So-Ootdin,
Elmachboelie;

DE SCHOENERS
Sarie Tengaroong,
Carolina,
Srie Cheribon,
Jupiter,
Hing Aan,
Bintang Tjaigoan,
Witch of The Wave,
Inghien.

DE KOTTERS
Riengit,
Tedok.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 20sten en den 21sten December 1859.

AANVOER

Van Batavia per het Ned. schip *Delftshaven*, gezagv. CORNELIS SCHAAP, agenten B. KOPERSMIT & Co.

350 tonnen steenkolen, W. CORES DE VRIES & Co; 15 vaten vleesch, 15 vaten meel, B. KOPERSMIT & Co.

Van Riouw per de Ned. Ind bark *Babool Haer*, gezagv. SECH ABDULLA BAGWERIS agent Gezagvoerder.

120 zakken ingoe medicijn, 74 kisten krameryën, 16 picols staal, 13 krandjangs was, 21 balen en kisten manufacturen, en kleinigheden, diverse Arabieren.

Van Riouw per de Ned. Ind. bark *Goansing*, gezagv. GOTIKLONG agent Gezagvoerder.

154 krandjangs en 692 zakken gambier, 14 picols hout-olie, 1640 pakken porcelein-waren, 31 vaten staalen pannen, 13 kisten voetzoekers, 10 vaten staal, 2662 stellen chin. aardewerk, 1421 stuks paijoongs, 80 stuks planken, 99 collies koopmanschappen en kleinigheden, GOTJIAU KWIE.

Van Batavia per het Ned. schip *Hendrik Jan*, gezagv. J. VAN DER MEIJDEN agenten FRASER EATON & Co.

500 kelders genever, P. KERVEL & Co; 290 kelders genever, ADAM & Co.

Van China per het Ned. schip *Vrijhandel*, gezagv. W. LEVERSTEIN agenten P. KERVEL & Co.

16,000 stuks vloersteenen, 86 stuks steenen, 6000 pakken kommen en borden, 440 tonnen kandij-suiker, 200 stellen aardewerk, 33 kisten thee, 30 krandjangs groentens, 60 pakken stroo matten, 35 krandjangs tabak, 83 krandjangs voetzoekers, 46 pakken papier, 30 tonnen geel oker, 69 krandjangs paijongs, 246 collies gouddraad, lengkeng, speelkaarten, schoenen, koopmanschappen en kleinigheden, TJANGIE.

UITVOER

Naar Nederland via Bezoekie en Panaroekan per het Ned. schip *Grondwet*, gezagv. F. C. KAMMINGA.

$502^{41}/_{100}$ picols suiker, 3000 picols koffij, 500 picols tin, 250 picols rotting, N. H. M.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Christina Helena*, gezagv. C. TJEBBES.

195 picols rotting, $1182^{9}/_{100}$ picols koffij, SCHIMMELPENNINCK & Co; $1702^{20}/_{100}$ picols suiker, ADAM & Co; 1534 picols suiker, J. F. VAN LEEUWEN & Co; $1007^{62}/_{100}$ picols suiker, MAJOR MATZEN & Co; 1000 picols tin, N. H. M.

Naar Singapore via Samarang en Batavia per het Ned. Ind. stoomboot *Macassar*, gezagv. A. G. BOSCH.

1 kist knoopen, A. JOHAN; 8 kisten manufacturen, ADAM & Co; en andere kleinigheden.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ $15^{1}/_{2}$ afgedaan.
KOFFIJ
RIJST (CARGA) ꝑ koijang ƒ 145 @ ƒ 150.—
Id. (WITTE) „ „ ƒ 165 @ ƒ 180.—
KOEHUIDEN ꝑ picol. ƒ 40.—
ARAK ꝑ legger. ƒ 45 @ ƒ 50.—
OLIE (KLAPPER.) ƒ 25 @ ƒ 28.—
OLIE (KATJANG.) ƒ 21.—
KADJANG MATTEN.
ROTTING ƒ 8 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS 108 %.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.